

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lie.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 3178 B ex 1928.

Onoratului Cler și Iubitului Popor Credincios din protopresbiteratul Mehadiei.

În postul de protopresbiter al tractului protopresbiteral al Mehadiei, în urma alegerii efectuate în ziua de 27 Februarie 1928, Consiliul eparhial, în ședința sa plenară din 2 Maiu a. c., a numit pe administratorul protopresbiteral de până aci, pe preotul Mihail Costescu, administrator parohial în Eșelnița.

Susnumitul a fost hirotesit întru protopresbiter în Dumineca Samarinencii, adevă în ziua de 13 Maiu a. c., din prilejul întrunirii Adunării eparhiale în sesiune ordinară, prin Prea Sfinția Sa Arhiereul Filaret Musta, iar sub Nr. 108 Pres. din 22 Maiu a. c., i-s'a eliberat singhelia arhierească și astfel se institue canoniceste de protopresbiter al tractului protopresbiteral al Mehadiei.

Aducând aceasta la cunoștință Onoratului Cler și Iubitului Popor credincios, Vă poftim și provocăm pe toți, preoți și mireni, ca să îmbrățișați pe susmenționatul protopresbiter cu toată căldura și dragostea și să-l sprijiniți întru îndeplinirea oficiului său protopresbiteral plin de responsabilitate dându-i onoarea, spri-

jinul, ascultarea și supunerea cuvenită în cele ce privesc diregătoria lui protopresbiterală.

Acest circular să 'se publice' în sfintele biserici.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută în 22 Maiu 1928.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Nr. 2355 Șc. 1928.

Notă oficială.

În editura tipografiei „Cartea românească” din București a apărut, de curând, „Istoria muzicii la Români” a profesorului Mihail Gr. Poslușnicu din Botoșani.

Cartea este bine întocmită; cu o prefață a D-lui profesor Nicolae Iorga și cuprinde o bună parte a istoriei muzicii bisericești. Inceputurile chiar, ale istoriei muzicii noastre purced din chiliile mănăstirilor și din bisericuțele acestea eșiau primele școli... „În aceste școli se începe învățătura rugăciunilor cuprinse în ceaslov, venia la rând, apoi cartea de cântări pe opt glasuri și psaltirea...” (N. Iorga).

Din aceste considerațiuni, recomandăm călduros această carte preoțimei noastre. Costul unui exemplar este 500 Lei.

Caransebeș, din ședința Cons. eparhial ținută în 11 Maiu 1928.

Episcopul Diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Crematoriul e o sfidare a Creștinismului.

C. Rudnean.

Vremea în care trăim e plină de senzație. Noul și noul lucruri es la suprafață, toate sunt făcute pentru delectarea sufletului omenesc... Secolul nostru e secolul senzațiilor — el ne spune să alergăm pe o nouă cale: calea înaintării, indiferent de mijloacele pe cari le întrebuițăm, să cucerim cât mai mult, să stăpânim totul...

Iată formula magică a timpului!

Și câte slăbiciuni nu ascunde acest secol? În ultimul timp ceva senzațional a apărut în țara noastră:

Crematoriul din capitală.

Crematoriul, nu-i altceva decât una din nebuniile veacului nostru. Crematoriul e ultima sfidare ce poate fi adusă Bisericii creștine, e o reînviere a vechilor obiceiuri barbare și o rătăcire a oamenilor habotnici, ideile cărora sunt simple imagini palide ale conștiinței purtate de păcatele vremii...

Crematoriul e ultima rămășiță a păgânătății reînviată din nou și introdusă ca un cult al propagării Neantului.

Sărmanul om! El și-a uitat păcatele sale, a uitat „că e din pământ și'n acelș pământ va merge“.

Crematoriul omoare zi de zi învățătura esențială a Creștinismului: *învierea*; cui i-se închină omul? Neantului spun adepții ai Crematoriului. Ce rătăcire!

„Și dacă n'a înviat Hristos atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică este și credința voastră“ (Corinteni I. c. 15 v. 14).

Da! zadarnice vor fi faptele mari ale acestei vieți. Gândiți-vă un moment la un fapt universal existent la toate popoarele: *îngrijirea locașurilor de vecinică odihnă*. Ce sunt mormintele îngrijite și împodobirea lor cu cea mai mare grijă, din timpurile cele mai vechi? Ce sunt crucile umile postate pretutindeni; ce sunt monumentele eternizatoare ale faptelor? Toate sunt amintiri ale unui cult puternic, al existenței vieții spirituale și al reînvierii trupurilor.

Ce s'ar fi ales de soldații căzuți pe diferite fronturi, dacă totuși ar fi fost arși — ei n'ar fi avut — azi nici-o liniște în lumea cerească,

prea mici ar fi fost faptelor lor, în raport cu barbaria pe care am fi făcut-o, față de cadavrele lor. Cum s'ar fi putut aduce cadavrele acestor eroi din țările streine? Eroismul însuși ce rost ar mai avea, dlor aderenți ai Crematoriului?

Crematoriul *a fost și va rămâne o idee hibridă; o ardere inutilă a cadavrelor, o rămășiță a barbariei din trecut — reînviată în zilele noastre, o manie senzațională a secolului nostru!*

Glasul unanim de protest general al preoțeniei ortodoxe române, e glasul suprem al unei conștiințe creștine, el trebuie să fie respectat!

Dacă avem o țară cu un trecut glorios, neapărat trebuie să ținem seamă și de factorul principal, realizatorul unei conștiințe naționale de: *preotul român ortodox.*

Fi-va ascultat ascultat glasul lui? Așteptăm!

Până atunci, ca întodeauna, continuăm a ne nutri credința din cuvintele sf. apostol Pavel care ne spune: „Și știu, că cel ce a înviat pe Domnul Iisus, ne va învia și pe noi, împreună cu Iisus, și ne va face să ne înfățișăm împreună cu Vor“ (Corinteni II. cap. 4 v. 14).

Adunarea eparhială

a Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului (perioada XX, sesiunea II-a convocată la Caransebeș pe Duminena Samarincii, 13 Maiu 1928.

ȘEDIȚA III.

Ținută Luni în 14 Maiu 1928 orele 4 p. m.

Președinte: Prea S. S. Dl Episcop eparhial

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Notar: Petru Fotoc.

Se cetește protocolul ședinței prime și se autentifică.

30. Comisiunea petiționară — prin raportorul său Dr. Virgil Budințian, — referază asupra cererei Cuvioșiei Sale starețului Bartolomei Durăin, dela Sfta Mănăstire Valea-Călugăra, pentru acordarea unui ajutor din fondurile Eparhiei, precum și pentru esoperarea unui ajutor dela stat, în vederea ridicării acestui sfânt locaș la nivelul cuvenit.

La propunerea Comisiunei

Cererea se transpune Consiliului eparhial spre rezolvire.

31. Acelaș raportor referază asupra cererii membrilor adunării: Sebastian Olariu, Dr. Caius Brediceanu, Dr. Petru Cornean, Dr. Victor Mercea, Dr. Alex. Butoarcă, pentru acordarea unui concediu pe întreagă durata sesiunei.

Concediile cerute se acordă.

32. Comisiunea financiară, prin raportorul său Eugen Sudreșan, referență asupra raportului Consiliului eparhial despre încasarea competențelor diecezane în anul 1927.

La propunerea Comisiunei

Adunarea eparhială ia cu plăcere la cunoștință raportul despre încasarea integrală a competențelor diecezane.

33. Acelaș raportor referență asupra raportului general al Consiliului eparhial Secția economică pe anul 1927.

Raportul fiind tipărit și distribuit membrilor, se consideră de cetit.

La propunerea Comisiunei

Adunarea eparhială aduce următorul concluz: Raportul general al Consiliului eparhial — secția economică, pro 1927, se ia la cunoștință și se alătură la protocol sub E/.

34. Acelaș raportor referență asupra proiectului de buget pro 1929.

La propunerea Comisiunei

Bugetul pro 1929 se aprobă cu venite de Lei 9.846,314 și cu cheltuieli de Lei 9.846,314.

35. Acelaș raportor referență asupra raportului Consiliului eparhial, cu care se înaintează socoțile fondurilor și fundațiilor diecezane pe anul 1927.

Comisiunea, scotând cassa și valorile, le-a aflat în consonanță cu registrele, despre cece s'a încheiat protocol separat.

În cece privește socoțile fondurilor și fundațiilor pe anul 1927, comisiunea după mai multe probe făcute constată, că contabilitatea este purtată cu cea mai deplină conștiențiozitate și exactitate. — Sumele spesate la fondul general administrativ în plus și anume: 1. La spese postale cu Lei 4666— 2. La cheltuieli de cancelărie, imprimate și cartonaj cu Lei 15.815— 3. La impozite către stat, județ și comună cu Lei 1008— 4. La spese mărunte și neprevăzute la Academia teologică cu Lei 358, își afla justificarea prin faptul că:

Ad. 1. s'a urcat taxa postală,

Ad. 2. s'a scumpit materialul de cancelărie, imprimate și cartonaj și s'a cumpărat o mașină nouă de scris;

Ad. 3. s'au urcat impozitele amăsurat le ii din 1927;

Ad. 4. Pentru că au obvenit cazuri neprevăzute în buget.

Comisiunea aflând de justificate aceste depășiri față de buget propune, iar Adunarea eparhială decide:

Socoțile fondurilor și fundațiilor diecezane pe anul 1927 se aprobă, iar pentru suma de Lei 21.907 spesată în plus, se dă indemnizare.

36. Acelaș raportor referență asupra propunerii Consiliului eparhial pentru acordarea unui nor spor de scumpete revocabil de 20% pensionarilor, văduvelor, și

orfanilor lor, cari apor să se calculeze la suma, de care au beneficiat aceștia cu 31 Decemvrie 1927.

Considerând scumpetea crescândă, având în vedere, că sumele primite până în prezent sunt minimale, față de exigențele vieții; pe de altă parte însă având în vedere, că fondurile în baza dispozițiilor statutare, nu pot suporta o ameliorare mai mare a penziunilor și ajutoarelor.

Comisiunea face următoarea propunere:

„Cu începere dela 1 Ianuarie 1928 se acordă tuturor pensionarilor, văduvelor și orfanilor lor un adaus revocabil de 20%, calculat la pensiunile, respective ajutoarele de cari am beneficiat în 31 Decemvrie 1927, având a se plăti acest adaus revocabil în modul indicat de Consiliul eparhial.

Membrul Dr. Gheorghe Dobrin face contra propunere, ca urcarea să fie de 40%. După explicările date de înaltul presidiu propunătorul Dr. George Dobrin își reduce propunerea, cerând o ameliorare de 30%.

Punându-se la vot contra propunerea membrului Dr. George Dobrin, cade și astfel Adunarea eparhială decide:

Cu începere dela 1 Ianuarie 1928 se acordă tuturor pensionarilor, văduvelor și orfanilor lor, un adaus revocabil de 20%, calculat la pensiunile respective ajutoarele, de care au beneficiat aceștia în 31 Decemvrie 1927, având a se plăti acest adaus revocabil în modul indicat de Consiliul eparhial.

37. Acelaș raportor referență asupra raportului Consiliului eparhial, cu care se înaintează Bilanțul și Contul Profit și Pierdere al fabricii eparhiale de lumini pe anul 1927.

Comisiunea propune iar Adunarea eparhială decide:

Bilanțul și Contul Profit și Pierdere al fabricii eparhiale de lumini pro 1927, se aprobă, dându-se absolutul cuvenit.

38. Acelaș raportor referență asupra raportului Consiliului eparhial, cu care se înaintează Bilanțul și Contul Profit și Pierdere al Bibliotecii, Tipografiei și Legătoriei diecezane pe anul 1927.

La propunerea Comisiunei Adunarea eparhială decide:

Bilanțul și Contul Profit și Pierdere al Bibliotecii, Tipografiei și Legătoriei diecezane pro 1927, se aprobă, dându-se absolutul cuvenit.

39. Acelaș raportor referență asupra rugării înaintate de Ioan Micu și consoții din Râtișor, pentru anularea repartiției făcute asupra credincioșilor de acolo cu scopul zidirii casei parohiale.

Comisiunea propune, iar Adunarea eparhială decide:

Cererea lui Ioan Micu și consoții din Râtișor se transpune Consiliului eparhial spre competentă rezolvire.

40. Comisiunea culturală, prin raportorul ei Dimitrie Burai prezintă raportul Consiliului eparhial secția culturală pro 1927 și propune:

I. In general:

„Raportul general al Consiliului eparhial secția culturală, pro 1927 se ia la cunoștință în general și se alătură sub litera care urmează.

II. In special:

1. Adunarea eparhială cu adânci regrete ia act de trecerea din viață a consilierului eparhial Dr. Valeriu Branște și își exprimă durerea pentru pierderea acestui membru valoros al bisericei noastre dreptcredincioase, mare apărător și îndrumător al școlii confesionale.

2. Consiliul eparhial e invitat, să se folosească de momentul și mijloacele potrivite pentru a reactiva școala normală confesională, precum și școlile primare foste confesionale; s'au cel puțin se asigure Bisericii o influință mai mare în educația religioasă morală din aceste școlii.

(Va urma.)

Momente din viața lui Iosif fiul lui Israil.

Preotul Sinesiu Bistreanu.

III. Iosif ca salvator.

Românul crede în predestinație și de aceea susține, că în lumea aceasta pornesc multe și anapoda, și mai îndrăznește să creadă, că nu e resplata potrivită sporului.

Și, un fel de întemeiată supărare ne cuprinde, îndemnându-ne oarecum la revoltă, când vedem, că unul e hotărât aș duce greul vieții ca slugă, pururea supus și umilit, pe când stăpânul totdeauna poruncitor, trăiește boierește.

Tot la fel și cu Iosif, care ajunsese în temnițele Egiptului. Tiner și nevinovat să se vestejească aci, pe când frații — cari îi pregătiseră această stare — sunt liberi, iar femeia lui Putifar se desfătează... și el hulit, ca un scelerat e încătușat în obezi. Dar bun e Dumnezeu și El va dirige și soarta lui Iosif, căci se zice: „că va risipi pe cei bogați și ridică pe nevoieși“. „Și a fost după aceea, că cel mai mare preste păharnici și cel mai mare preste făcătorii de pâne ai regelui Egiptului a greșit Domnului lor. Și s'a mâniat Faraon pe amândoi și i-a pus în închisoare, unde era Iosif. Și după câteva zile au visat, amândoi într'o noapte. Și Iosif cu ajutorul lui Dumnezeu le-a tâlcuit visurile. Și cum a deslegat Iosif visurile așa s'a întâmplat“.

Dumnezeu a dispus, ca Iosif să devină om ales și să ocupe o slujbă înaltă; căci în temniță îi se dă ocazie a tâlcui visurile pânierului și ale păharnicului; iar providența dispune, ca tot el să tâlcuiască și visul lui Faraon.

„Și Faraon a visat că sta lângă riu, și iată că diu riu au ieșit șapte vaci frumoase și grase și pășteau

pe marginea rîului, și după acestea au ieșit alte șapte vaci urite și slabe. Și vacile urite și slabe au mâncat pe cele șapte vaci frumoase și grase. Și s'a făcut dimineața și s'a tulburat Faraon și a chemat pe toți ghicitorii și pe toți înțelepții Egiptului; și le-a spus visul său, și nu era cine să-l tâlmăcească!“

Pe acele vremuri era mult puternic și temut un împărat, și Faraon adunase pe toți înțelepții țării și el stătea pe tronul aurit și cerea imperios ca să-i se deslege înțelesul visului. Aceștia însă nu peteau și el stătea supărat. Și se ivește, timid, din șirul curtenilor mai marele peste păharnici.

„Și a grăit cel mai mare peste păharnicii lui Faraon: Faraon s'a mâniat odată pe mine și pe cel mai mare peste pâne și ne-a pus în temniță. Și era acolo cu noi un tiner evreu și el ne-a tâlcuit visurile, și s'a întâmplat precum ne-a tâlcuit nouă. Și Faraon a chemat pe Iosif.“

Și Iosif, cel ce trăise opt ani din viața sa în temnițele mucegăite ale Egiptului, e scos de servitorii împărătești, tuns și ras, spălat și îmbrăcat în haine noi, ca apoi să fie dus într'o odaie spațioasă, împodobită cu mobile aurite, iar pe un tron, ce strălucia în aur îi se arăta ochilor săi mărirea împărătească, marele Faraon, carele agrăindu-l, îl provoacă să-i tâlmăcească visul.

„Și auzind Iosif visul, a zis lui Faraon: Dumnezeu a aratat lui Faraon cele ce se vor face. Iată în șapte ani va fi îndestulare multă în tot pământul Egiptului și după acești ani vor veni șapte ani de foamete. Acum dară caută un om înțelept și priceput și îl pune mai mare peste pământul Egiptului, și să strângă toate rodirile celor șapte ani buni, ca să nu piară țara de foame.“

Pe acele timpuri, dela revărsarea Nilului atârna viața ori moartea poporului Egiptean, pentrucă esundând rîul, se acoperea cu spumă și noroi pământul cel sterp și producea belșug în țară, la din potrivă, când nu esundează, urmează lipsă și foamete.

La ivirea tinerului evreu în odaia împărătească, se face o liniște serbătorească; iar Iosif inspirat de Dumnezeu, aduce prin espunerile sale, viață și lumină între curteni, și temutul împărat privește cu admirație la fața radioasă și deșteaptă a tinerului evreu, și în înțelegere cu sfințicii țării ridică pe Iosif în dignitatea celor dintâi diregători ai țării cu îndatorirea, de a satisface prevestitorului vis.

„Și a plăcut lui Faraon cuvântul acesta și a zis lui Iosif: Deoarece Dumnezeu ți-a arătat toate acestea, nu este om mai înțelept și mai priceput decât tine; tu vei fi mai mare peste casa mea și de gura ta va asculta tot poporul meu! Și luând inelul din degetul său, l-a pus în mâna lui Iosif și l-a îmbrăcat pe el în haine scumpe și a pus lanț de aur împrejurul grumazului lui.“

Dumnezeu, cel ce în lume toate le dirige, dispune, ca acest tiner mult încercat și care se dovedește de un corect învățacel al lui Dumnezeu, e moral, onest și modest și deștept; îl hotărăște spre ceva înalt și sublim, adică să devină salvator al unei părți considerabile din

omenime; iar ca să poată corespunde menirii înalte, îi și dă educația și îl pregătește în scopul acesta.

Ani de-a rândul stă la curtea lui Putifar, unde îi se dă ocazie a cunoaște țara și oamenii și această școală e mult folositoare lui; căci pentru a deveni (ulterior) un ministru împărătesc, se recer cunoștințe, caracter, constanță, perseverență și o viață onestă. Destinul îl mână în temniță, cercări sunt cu duinumul, disperarea l-ar îndemna spre fapte dejositoare, ei însă le biruște toate aceste încercări, se obișnuște a suferi fără a reproșa, învață a fi indulgent și să nădăjduască mereu, alungă din gându-i orice nemulțămire și disperare, și milos fiind — ajută și mângăie pe cei nenorociți din temniță.

Căderea uriașă dintr'un palat într'o temniță murdară; dela vază și autoritate ajunge a cunoaște fructul calomniei și al rușinei; acestea l-au umilit mult, răpindu-i și o parte bună din iubirea de sine, egoismul și ambiția, și începe a pricepe firea omului și perversitatea lui.

Deșteptat ca dintr'un vis, se vede încunjurat de robi și alai împărătesc; dar toate acestea nu-l suprinde și nici nu-l ademenesc, nici inelul, nici preamarirea curtenilor, nici palatul somptuos nu-i mai impun.

„Și Iosif a adunat toate bucatele celor șapte ani roditori și le-au pus în grânare. Și începând cei șapte ani răi, s'a făcut foamete peste tot pământul, și numai în Egipt era pâne. Și din toate țările veniau la Egipt să cumpere dela Iosif.“

Prin adâncă sa prevedere, dar mai ales cu ajutorul lui Dumnezeu devine Iosif salvatorul omenimei, scăpându-o de foamete. Să ne cumițăm deci și să grijim a fi crescuți de mâna dumnezească, căci în lume multe sunt neînțelese de noi. Unii vom susține, că n'are înțeles, ca omul să perondeze prin atâtea neajunsuri, să devenim servi umili, săraci, calomniați, neajutorați, oare nu ar fi mai prielnic să fim scutiți de atâtea cercări? S'o știm însă, că toate ne sunt de folos și numai astfel ne facem capabili de menire înaltă, ne nobilităm sufletește. În fine, orice fel de menire vom avea, totuși o menire ne e sorocită, căci „Istoria bisericească“ ne arată momente în cari și robul primește prilej a deveni un sf. martir, dând ocazie aș converti stăpânii, prin viața sa castă și desinteresată.

Orice poziție ocupăm în viață, să ne considerăm de Dumnezeu orânduți aci, și atunci cu voință și dragoste să ne îndeplinim chemarea.

(Va urma).

Comunele bisericesti se invită să achite prețul abonamentului pro 1928 pentru „FOAIA DIECEZANĂ“, trimițând banii la adresa administrațiunii Librăriei și Tipografiei Diecezane.

ȘTIRI

Locale.

Duminecă, în 20 Maiu a. c. — a 6-a după sf. Paști — a fost Dumineca orbului. În biserica noastră, la sfânta liturghie a cântat laudabil „Corul catedral“ de sub conducerea candidatului de preoție Mihail Retezan.

Jubileu. Corpul pompierilor din Loc, — împlinindu-se jumătate de veac de când societatea lor a luat ființă, — a jubilat, în cadrul unor impunătoare festivități, această aniversare. Au venit, la serbătoarea lor, corpuri de pompieri — din aproape toate orașele Banatului. Din acest prilej Duminecă dimineața s'a făcut, la crucea din Piața mare, sfințirea apei stropindu-se cu aceasta autopompa, cumpărată de curând, cu mari jertfe bănești de locuitorii acestui oraș. Părintele protopresbiter Andreiu Ghidiu a rostit apoi calduroase cuvinte la adresa acestei societăți atât de pronunțat umanitare. A mai vorbit Dl Frideric Pauck, primar al orașului și un delegat al județului — cu toții apreciind serviciile pompierilor noștri.

Joi a fost sărbătoarea înălțării Domnului — „Ziua Eroilor“. — În orașul nostru însemnata zi a luat proporții impunătoare pentru a se ridica la importanța cuvenită. Serviciul divin s'a oficiat la crucea din Piață, în prezența P. S. Sale Arhiereului Filaret Musta, a tineretului tuturor școalelor, precum și a armatei dela garnizoana din Loc.

După săvârșirea Doxologiei, a cuvântat, foarte mișcător, păr. protopresbiter A. Ghidiu. Arătând măreția jertfei atâtor zeci și sute de mii de vieți ale eroilor — aduse prinos pentru bunăstarea și fericirea noastră, noi — urmează, ca să-i deplângem? Nu, ci mai degrabă să-i fericim pe aceia, cari au știut să facă mai mult decât împlinirea dăruirii. Și au știut-o aceasta, căci puteri suprafirești au luptat alături de dâșii, dupăcum credința Elinilor era, că în bătăliile legendarei Troie, zeii au luat partea războinicilor lor...

Aranjați în coloane simetrice elevii școalelor, soldații și publicul prezent a plecat — dimpreună cu preoții — în procesiune la cimiterul soldaților. A cuvântat acolo păr. Teodor Șandru, confessorul garnizoanei din loc, evocând faptele anonimilor soldați, ai căror părinți doar sufletește sunt aproape de ei, căci casele lor departe sunt de dâșii. Din partea armatei a vorbit apoi Dl Locotenent colonel N. Aldescu și directorul școlii normale, Dl Iuliu Vuia.

Seara, la orele 9 s'a făcut retragerea cu torțe de către soldații garnizoanei.

Excursiune de studii. Joi seara, trei profesori și peste treizeci de clerici dela Academia noastră teologică au pornit în excursiune. Obiectivul dintâiu al ex-

cursioniştilor este Sibiul; de aci Constanţa cu marea şi întoarcerea tot prin Ardeal. Având de scop cunoaşterea ţării şi îndeosebi centrele de viaţă mai intens bisericească, nu putem decât să laudăm excursiunea întreprinsă.

Visurile Ungariei. Ţara nedreptăţilor milenare nu pare a fi în ritmul vremilor ce trăim. Acasă şi în străinătate mai ales, întretine o înţepită propagandă pentru revizuirea tratatelor. Văzând, că lumea întreagă îi nesocoteşte planurile ei ruginite, a socotit să mai reducă din pretenţii. Ar vrea acum nici mai mult, nici mai puţin decât „o republică ardelenască”. În Atelierele sale măiestre s'a şi grăbit să scoată hărţi înfăţişând Ardealul ca republică de sine stătătoare. Şi se zice: ar fi introdus atare hărţi şi pe pământul statului nostru. Să fie oare posibil?

Mulţumită publică. Şi pe această cale se aduc vii mulţumiri următorilor Domni respective instituţiuni, cari au contribuit cu suprasolviri la concertul Corului Catedral: Lei 500 I. Tătăriu; Lei 300 Prima Bancă de păstrare; Lei 220 Dr. I. Ieremia; Lei 200 F. Pop; D. Socenentiu, Dr. V. Meda, Dr. N. Ionescu, Banca Şvabească; Lei 160 R. G. Ancuşa; Lei 100 A. Moaca, D. Popescu, I. Ionescu, A. Ghidiu, Ch. Noaghea, Dr. A. Iorga, A. Ghilezan, Fr. Pauck, Dr. I. Petri, Dr. C. Popasu, M. Geles, Dr. Szörenyi, Dr. I. Rădulescu, I. Vuia, Lunzer, „Corcana”; Lei 80. M. Pătrăşcanu, D. Sgaverdia, I. Mihaşa; Lei 65. N. Cornean; Lei 40. N. Lei 20. N. Suru, N. N., N. N., N. N., N. N.

Licitaţiune minuendă.

Pe baza încuviinţării Veneratului Consiliu Eparhia din Caransebeş, Nr. 3988 E ex 1927, se scrie licitaţie minuendă pentru darea în întreprindere a lucrărilor de renovare a bisericii ortodoxe din comuna Berlişte, protopresbiteratul Bisericii-Albe, care se va ţine în Luna Rusalilor la 4 Iunie a. c., la 2½ oare p. m., în sala şcolii primare din Berlişte

Preţul de esclamare al lucrărilor ce se dau în întreprindere este de Lei 170144.

Reflectanţii vor avea să depună ca vadiu 10% din preţul lucrărilor ori în bani gata ori în hărţi de valoare.

Consiliul parohial îşi rezervă dreptul a reduce eventual din lucrări şi fără considerare la rezultatul licitaţiei, a preda lucrările acelor reflectanţi, în cari va avea mai multă încredere.

Contractul devine obligator pentru întreprinzătorii îndată după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea lui de către Veneratul Consiliu eparhial din Caransebeş.

Condiţiunile speciale şi devizul speselor se pot vedea în fiecare zi la oficiul parohial din Berlişte.

Întreprinzătorii licitanţi n'au dreptul a pretinde diurne şi spese de călătorie.

Onorariul pentru compunerea expertizei şi devizului, cum şi spesele contractului şi timbrele, cad în sarcina întreprinzătorului.

Berlişte, din şedinţa consiliului parohial, ținută la 10 Mai 1928.

Petru Dănescu
paroh preşedinte.

Gheorghe Dănescu
notar adhoc.

Nr. 2118 E ex 1928.

Publicaţiune.

Consiliul eparhiei ort. rom. a Caransebeşului dă în arendă la licitaţie publică:

I. pe un an şi anume pe anul economic 1928/29:

a) *Sesiunile parohiale vacante* din Bârna, Calina, Coşteiul Vârşeşului, Crivina Făgetului, Dalci, Doclin, Fizeş, Giurgiova, Globu-rău, Gornealiubcova, Hova, Jamul-mic, Jupăneşti, Lugoj (atât cea vacantă cât şi cea diaconală), Mâtnicul mic, Oreşaş, Pietroasa, Sărăzani, Sânt-Mihai, Scăiuş, Seceni, Sudriaş, Ţerova, Valea-mare-Pogăneşti, Voivodinţi şi Zolt;

II. pe trei ani şi anume pe anii economici 1928/29, 1929/30 şi 1930/31:

a) *Sesiunile parohiale reduse* din Berini, Biniş, Birda, Căpăt (½ sesiune), Cebza, Chevereşul-mare, Denta (½ sesiune), Ferendia, Fizeş, Ghilad, Gătaia, Gherteniş, Lighet, Macedonia, Petroman, Sacoşul-turcesc, Scăiuş, Silagi, Şipet, Şoşdea, Stamora-română, Târnova, Togir, Uliuc, Unip şi Voiteg.

b) Pământul fost cândva al lui Simeon Nicolaevici, din Lighet, 81 jug. 1024 stj □.

Termenul de licitaţie îl vor fixa comisarii exmişi la faţa locului pentru ţinerea licitaţiei.

La licitaţie se admit numai acei reflectanţi, cari depun vadiul recerut şi anume de fiecare juger de pământ sesional din tractele protopresbiterale: Biserica-Albă, Buziaş, Ciacova, Panciova şi Vârşeş câte treizeci (30) Lei, iar din tractele: Bocşa, Caransebeş, Făget, Lugoj, Oraviţa şi Mehadia câte douăzeci şi cinci (25) Lei.

În termen de opt zile, socotit dela ţinerea licitaţiei, se pot înainta supraoferte, în scris la Consiliul eparhial, având supraofertele a fi înzestrate cu vadiul statorit, apoi cu declaraţia oferenţilor, că cunosc atât condiţiunile de licitaţie, cât şi pământul la care reflectează, precum şi cu indicarea garanţiei materiale oferite în privinţa plăţii arenzii.

Consiliul eparhial îşi rezervă dreptul de a decide liber asupra ofertelor şi respective a respinge orişice ofertă fără consideraţie la mărimea lui şi fără nici o motivare şi cu deosebire se accentuează, că întrucât arenda anuală oferită nu va fi mulţumitoare, se va publica licitaţiune nouă, sau se va lăsa pământul de păşune. Despre acceptarea sau respingerea ofertelor vor fi avizaţi cei interesaţi, iar până atunci li se va interzice strict de a intra în pământ.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumuseță rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai — până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan” în Băile Erculane

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și

○ cultul bisericei noastre dreptmăritoare. ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ” cu grosul și cu bucata.